

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 368

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
186.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale	2	Decizia nr. 533 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal	6–7
815.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale	2	Decizia nr. 546 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁴ din Codul de procedură penală	7–8
★				
187.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru îmbunătățirea unor activități la nivelul Guvernului	3	Decizia nr. 549 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal	8–9
816.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru îmbunătățirea unor activități la nivelul Guvernului	3	Decizia nr. 550 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală	10
★				
188.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	4	Decizia nr. 564 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	11–12
817.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	4	Decizia nr. 595 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 4 ¹ din Codul de procedură penală	12–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 506 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		357.	— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței pentru reglementarea unitară a unor tarife cu caracter nefiscal prevăzute în diferite acte normative	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare
în cadrul administrației publice centrale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221 din 23 decembrie 2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 24 decembrie 2008, cu modificările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 26 mai 2009.
Nr. 186.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea
unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației
publice centrale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 mai 2009.
Nr. 815.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 5/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru îmbunătățirea
unor activități la nivelul Guvernului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5 din 18 februarie 2009 privind stabilirea unor măsuri pentru îmbunătățirea unor activități la nivelul Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 19 februarie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 26 mai 2009.

Nr. 187.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 5/2009 privind stabilirea
unor măsuri pentru îmbunătățirea unor activități
la nivelul Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru îmbunătățirea unor activități la nivelul Guvernului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 25 mai 2009.

Nr. 816.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 153/2008 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153 din 12 noiembrie 2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 26 mai 2009.

Nr. 188.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 153/2008 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 25 mai 2009.

Nr. 817.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 506**

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Corneliu Buzelan în Dosarul nr. 91/118/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că aspectele criticate aparțin competenței și opțiunii exclusive a legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 91/118/2008, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată de Corneliu Buzelan în cauza ce are ca obiect judecarea contestației deciziei de pensionare formulată de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16, 20, 22, 34, 47 și 52 din Constituție. Se arată că punctajul mediu anual a fost reglementat fără a lua în calcul toate veniturile realizate pentru care s-au achitat contribuții de asigurări sociale.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât acestea nu instituie privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Prevederile legale criticate reglementează egalitatea, ca principiu de bază al sistemului public de pensii. Totodată, sunt prevăzute modalitatea de calcul al punctajului asiguratului și determinarea valorii unui punct de pensie.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 47 referitor la nivelul de trai și art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În legătură cu criticile formulate de autorul excepției, Curtea constată că modul de stabilire a punctajului mediu anual, a valorii punctului de pensie, a condițiilor de includere a unor perioade în stagiul de cotizare, ca și a altor condiții și criterii de calcul al pensiilor țin de competența și opțiunea exclusivă a legiuitorului, fiind norme cu caracter tehnic. Astfel, Parlamentul le poate stabili și modifica în raport cu posibilitățile financiare disponibile, ori cu modificările ce se produc în resursele economico-financiare ale societății.

Dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției nu au legătură cu critica formulată, deoarece, în realitate, se solicită modificarea textului de lege, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează competenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 78 alin. (4), art. 80 alin. (1) și art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Corneliu Buzelan în Dosarul nr. 91/118/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 533

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal, excepție ridicată de Luminița Lupu în Dosarul nr. 3.369/4/2008 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal este prezentă partea Mihai Șerban, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că citația comunicată părții Adrian Manuel Manda a fost restituită cu mențiunea destinatar mutat de la adresă.

Având cuvântul cu privire la acest incident procedural, partea prezentă lasă soluționarea acestuia la aprecierea Curții.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, deliberând, față de dispozițiile art. 98 din Codul de procedură civilă, constată că procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, Mihai Șerban arată că nu are legătură cu ceilalți inculpați.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.369/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal**, excepție ridicată de Luminița Lupu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dreptul persoanei de a dispune de ea însăși înglobează dreptul acesteia de a-și desfășura viața sexuală cum crede de cuviință și de a obține, totodată, și foloase de ordin material din dispunerea și expunerea sexuală a propriului corp. Se arată că nu există o „cartă a bunelor moravuri” pentru a se putea stabili care sunt acestea și la ce face trimitere limitarea impusă de art. 26 alin. (2) din Constituție, iar percepția socială este diferită de la o epocă la alta și de la o societate la alta în ceea ce privește acest concept. În plus, este excesiv, în opinia autorului excepției, să se stabilească cu literă de lege ce este degradant sau nedemn pentru individ, acestea fiind chestiuni la care numai persoana în cauză poate da un răspuns. Se mai arată că nu este clar care anume sunt acțiunile așa-zise contrare bunelor moravuri, precum și faptul că alte sintagme din cuprinsul art. 328 din Codul penal, precum „*mijloacele de existență sau principalele mijloace de existență*”, sunt criticabile, întrucât legiuitorul nu a făcut nicăieri referire la bani, ceea ce ar conduce la ideea că întreținerea de raporturi sexuale în schimbul banilor este legală. Se încalcă și dreptul la muncă, deoarece incriminarea acestor servicii sexuale contra cost ca fapte penale împiedică legiuitorul să consacre ca profesie această muncă și, prin urmare, elimină neconstituțional această ocupație din sfera profesiilor recunoscute de lege.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dat fiind că textul de lege criticat incriminează doar acele practici care sunt evident contrare ordinii publice și bunelor moravuri.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Arată că, față de caracterul profund imoral, dar și socialmente periculos al prostituției, interzicerea practicării ei este justificată. Nu poate fi reținută nici critica formulată în raport de art. 41 din Legea fundamentală, prostituția nefiind recunoscută ca profesie. În sfârșit, se arată că aceste dispoziții nu contravin nici convențiilor internaționale privind prevenirea prostituției, la care România este parte.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal, excepție ridicată de Luminița Lupu în Dosarul nr. 3.369/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Dinicu în Dosarul nr. 907/228/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 907/228/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Dinicu, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 din Constituția României, întrucât interzic instanței de recurs să administreze și alte probe în afara înscrisurilor, ceea ce îl privează pe inculpat de posibilitatea de a beneficia de efectuarea unei expertize.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) al și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Dinicu în Dosarul nr. 907/228/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 549

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător

Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal, excepție ridicată de Costel Pascu în Dosarul nr. 3.388/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.388/231/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Costel Pascu, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituția României, întrucât instituie discriminări între cetățeni, generate de reținerea unor circumstanțe agravante legale – cum ar fi săvârșirea faptei de către o persoană care are calitatea de conducător auto ori împrejurarea că prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea a două sau mai multe persoane – a unor situații, stări sau împrejurări independente de voința făptuitorului.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal, excepție ridicată de Costel Pascu în Dosarul nr. 3.388/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 178 alin. 3 și 5 din Codul penal, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 178 alin. 3: „*Când uciderea din culpă a unei persoane este săvârșită de un conducător de vehicul cu tracțiune mecanică, având în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală sau care se află în stare de ebrietate, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.*”;

— Art. 178 alin. 5: „*Dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, la maximul pedepselor prevăzute în alineatele precedente se poate adăuga un spor până la 3 ani.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Curtea reține că apărarea ordinii de drept impune sancționarea faptelor cu caracter antisocial, inclusiv a celor prevăzute în Codul penal, în raport cu gravitatea faptelor comise, și cu obiectivul de prevenire a săvârșirii altor asemenea fapte. Prevederile legale atacate în cauza de față incriminează forme agravate ale infracțiunii de ucidere din culpă, luând în considerare anumite circumstanțe față de care se justifică modul de individualizare a pedepsei stabilit de legiuitor. Textele legale criticate nu încalcă prevederile art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituția României întrucât ele se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără vreo discriminare bazată pe criteriul arbitrar.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gigel Mihai în Dosarul nr. 8.622/271/2007 al Judecătoria Oradea — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.622/271/2007, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Gigel Mihai, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 24 și art. 61 din Constituția României și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât lasă la aprecierea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată asistarea juridică a învinutului sau inculpatului, în ipoteza în care acesta „nu și-ar putea face singur apărarea”, ceea ce este de natură să genereze soluții arbitrar și nedrepte.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gigel Mihai în Dosarul nr. 8.622/271/2007 al Judecătoria Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, dispoziții ce au următorul conținut: „*Asistența juridică este obligatorie când învinutul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinutul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Faptul că textul legal lasă la aprecierea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată asistarea juridică a învinutului sau inculpatului, în ipoteza în care acesta „nu și-ar putea face singur apărarea”, nu contravine prevederilor art. 24 din Constituția României și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci constituie, de fapt, o măsură de protecție a învinutului sau inculpatului.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Marwan Ahmed Hussien în Dosarul nr. 4.581/4/2008 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Dalati Bassam, interpret autorizat de limba arabă.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției ca nefondată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.581/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marwan Ahmed Hussien într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de acesta împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererii de acordare de către statul român a unei forme de protecție.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că textul de lege instituie o restrângere gravă și nejustificată a dreptului la apărare, întrucât acesta nu poate fi condiționat de exercitarea personală a drepturilor procedurale. Arată că textul impune prezența în sala de judecată a solicitantului, astfel că, atunci când acesta lipsește, din motive obiective, „dreptul la apărare nu mai poate fi exercitat, ceea ce echivalează cu inexistența dreptului”. În susținerea aceleiași idei, precizează că, în afară de solicitantii de azil, orice altă persoană, fizică sau juridică, ce este parte într-un proces poate fi reprezentată, iar apărătorul sau mandatarul părții poate exercita actele procedurale pentru aceasta. De aceea, susține că prevederea de lege criticată este vădit discriminatorie, aplicându-se exclusiv pe considerente de cetățenie și naționalitate.

Judecătoria Sectorului 4 București nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, pronunțându-se doar asupra admisibilității sesizării Curții Constituționale cu soluționarea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 59: „*Exercitarea drepturilor procedurale se face numai personal sau prin asistența unui apărător.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: ale art. 18 alin. (2) care reglementează acordarea și retragerea dreptului de azil, ale art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, prin raportare la prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) și la cele ale art. 20 alin. (2), autorul excepției invocă și prevederile art. 16 alin. (1) și (2), referitoare la dreptul de a sta în justiție, din Convenția privind Statutul refugiaților — Geneva, 1951, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor ce formează obiect al excepției în prezenta cauză, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din Convenția de la Geneva privind Statutul refugiaților și luând în considerare critici similare formulate în motivarea acelor excepții. Prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 282 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 19 aprilie 2007, Decizia nr. 506 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007, sau Decizia nr. 853 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 8 noiembrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006, pentru considerentele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluțiile și motivarea deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Marwan Ahmed Hussen în Dosarul nr. 4.581/4/2008 al Judecătoria Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 41 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 41 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Bârlez în Dosarul nr. 1.157/226/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus note scrise la dosar, solicitând admiterea acesteia.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.157/226/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 171 alin. 41 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Bârlez, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituția României, deoarece permit instanței de judecată să ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască pe apărătorul ales al inculpatului, lipsindu-l pe acesta de serviciile avocatului pe care și l-a ales.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 171 alin. 41 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse de autorul excepției, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 41 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, dispoziții

ce au următorul conținut: „Când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales nu se prezintă nejustificat la data stabilită pentru efectuarea unui act de urmărire penală sau la termenul de judecată fixat și nici nu asigură substituirea, pleacă sau refuză să efectueze apărarea, organul judiciar ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordându-i timpul necesar pentru pregătirea apărării. În cursul judecății, după începerea dezbaterilor, când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales lipsește, nejustificat, la termenul de judecată și nu asigură substituirea, instanța ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu

care să-l înlocuiască, acordând un termen de minimum 3 zile pentru pregătirea apărării.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate prin Decizia nr. 332 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, constatând că sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 4¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Bârlez în Dosarul nr. 1.157/226/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Având cuvântul pe fond, reprezentantul Ministerului Public, menționând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.902/180/2008, **Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Neculai Alexandru Vasile, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituția României, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece reglementează procedura citării și ascultării martorilor cu datele de identificare protejate, propuși de procuror, în condiții cu totul diferite de procedura aplicabilă martorilor apărării. În felul acesta citarea și ascultarea martorilor cu datele de identificare protejate este controlată în

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ și 86² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Neculai Alexandru Vasile în Dosarul nr. 9.902/180/2008 al Judecătoria Bacău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii de amânare în vederea angajării unui apărător, cerere depusă la dosar de autorul excepției. Curtea pune în discuție această cerere. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii. Curtea respinge cererea de amânare.

Cauza este în stare de judecată.

întregime de Ministerul Public, cu grave prejudicii pentru exercitarea de către inculpat a dreptului său la apărare.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86¹ și art. 86² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Neculai Alexandru Vasile în Dosarul nr. 9.902/180/2008 al Judecătoriei Bacău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 649

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială Balkan Petroleum — S.A. din București în Dosarul nr. 10.644/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului al

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86¹ referitoare la protecția datelor de identificare a martorului, precum și cele ale art. 86² referitoare la modalitățile speciale de ascultare a martorului, din Codul de procedură penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 193 din 27 aprilie 2004, publicată Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 24 mai 2004, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Academiei Române în Dosarul nr. 46.431/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Mihai Rapcea, cu delegație la dosar. Pentru autorul excepției, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului al Academiei Române, se prezintă și președintele Radu Ciuceanu, cu delegație la dosar. Răspunde, pentru părțile Mariana Teodorescu și Angela Simona Georgescu, avocatul A. Bărbulescu, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor nr. 499D/2008 și nr. 565D/2009 înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 565D/2009 la Dosarul nr. 499D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei.

Avocatul A. Bărbulescu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât motivarea acesteia privește interpretarea și aplicarea textului de lege criticat, aspecte care excedează competenței instanței de contencios constituțional, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, neexistând elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 și 19 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 10.644/3/2008 și nr. 46.431/3/2007, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Tribunalul București — Secția a III-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Balkan Petroleum — S.A. din București și de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului al Academiei Române în cauze ce au ca obiect acțiuni în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că textul de lege criticat limitează caracterul exclusiv și absolut al exercitării dreptului de proprietate, atenuându-l prin formularea sintagmei generale „în limitele determinate de lege”. Astfel, în opinia acestora, o asemenea prevedere arbitrară și incompletă anulează însăși esența ideii de garantare a dreptului de proprietate.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Secția a III-a civilă apreciază că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 22/2009, nr. 1.213/2008 și nr. 442/2008.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială Balkan Petroleum — S.A. din București în Dosarul nr. 10.644/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului al Academiei Române în Dosarul nr. 46.431/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 din Codul civil, având următorul conținut: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și, potrivit căroră, averea dobândită licit nu poate fi confiscată.

Analizând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 480 din Codul civil s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum deciziile nr. 873 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, nr. 937 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007, și nr. 323 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, statuând că acestea sunt constituționale. Curtea a reținut că dispozițiile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, usus, fructus și abusus, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit căroră conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

pentru reglementarea unitară a unor tarife cu caracter nefiscal prevăzute în diferite acte normative

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, având în vedere solicitarea Ministerului Finanțelor Publice ce rezultă din Actul nr. 350.370 din 2 aprilie 2009 cu privire la anularea, reducerea sau comasarea unora dintre taxele/tarifele stabilite de către instituțiile publice aflate în subordinea sau în coordonarea Guvernului,

în temeiul prevederilor art. 4 pct. IV lit. c) și ale art. 12 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 33/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, cu modificările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Taxa privind cheltuielile de examinare în vederea atestării este în cuantum de 150 lei pentru:

a) atestarea auditorilor energetici, în conformitate cu prevederile Reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea auditorilor energetici pentru clădiri și instalațiile aferente”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 550/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții, pentru fiecare competență — verificatori de proiecte, experți tehnici sau responsabili tehnici cu execuția —, în conformitate cu prevederile reglementării tehnice „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se suportă de către fiecare candidat și se achită în contul de venituri extrabugetare al Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței.

(3) Din sumele rezultate potrivit prevederilor alin. (1) se pot efectua cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și de capital necesare desfășurării activității de atestare tehnico-profesională.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă art. 24 din Reglementarea tehnică „Îndrumător pentru atestarea auditorilor energetici pentru clădiri și instalațiile aferente”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 550/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și art. 161 din reglementarea tehnică „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 9 iunie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

București, 25 mai 2009.
Nr. 357.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 430907